

‘Meer dan duizend nachten. Oosterse sprookjes in prentenboeken’

Imme Dros (°1936, Texel, Nederland)

Dros wordt als eerste van zes kinderen geboren op Texel en groeide op dat eiland op. Ze bezocht het gymnasium in Den Helder en studeerde Nederlands in Amsterdam. Daarbij ontmoette ze haar echtgenoot Harrie Geelen met wie ze drie kinderen kreeg. In 1971 schreef zij haar eerste boek. Haar echtgenoot, met wie ze in Hilversum woont, illustreerde verschillende van haar boeken.

In de jaren zeventig schreef Dros boeken over dieren en boeken naar aanleiding van televisieseries waaraan haar man ook meewerkte. Vanaf de jaren 80 nemen onzekere pubers een grote plaats in in haar werk. Eind jaren 80 volgen boeken voor beginnende lezers, onder andere de serie over Roosje. Veel opzien baarden ook haar sprookjesbewerkingen en de vertaling en bewerkingen van Odyssee en Ilias van Homerus in de jaren 90.

Veel van haar boeken werden bekroond, met meerdere Zilveren Griffels, tweemaal de Woutertje Pieterseprijs en de toekenning van de Theo Thijssenprijs voor heel haar oeuvre.

Bron: *Schrijvers en dichters* (dbnl biografieënproject I), G.J. van Bork (2003)

Bron: *Lexicon van de jeugdliteratuur*, Jan van Coillie, Wilma van der Pennen, Jos Staal en Herman Tromp

Bron: https://nl.wikipedia.org/wiki/Imme_Dros

Annemarie Van Haeringen (°1959, Haarlem, Nederland)

Annemarie van Haeringen volgde in Tilburg een lerarenopleiding tekenen en handvaardigheid, maar besloot zich op de Rietveld Academie te bekwamen in illustratie. In 1986 verscheen haar eerste kinderboek *Kattesprongen en reuzestappen*. Ze werd een door uitgever (vooral Lemniscaat en Leopold) en auteurs veelgevraagd illustrator.

De reeks waarvoor ze vandaag nog het bekendst is, is *Kleine Ezel* (2000) met tekst van Rindert Kromhout. Later zou Annemarie van Haeringen nog meer Ezel-boekjes maken. *Kleine Ezel en jarige Jakkie* (2001) won een Oostenrijkse Kinder- en Jeugdboekenprijs. In 1996 mocht zij voor de Kinderboekenweek het prentenboek *De koning bakt een huis* maken, over een pad zonder schild. In 2007 deed ze dat weer, ditmaal met Tonke Dragt, wat *Wat niemand weet* opleverde, over zee-eenhoorns of narwals. Dat niet enkel dieren haar inspireren bewijst *De kleine jager*, gebaseerd op een reis door Kenia, of *De boom en het meisje* na een reis naar Nicaragua. Tussen 1994 en 2003 vulde ze haar oeuvre aan met filmpjes voor de VPRO naar de dierenverhalen van Toon Tellegen, wiens *Plotseling ging de olifant aan* ze illustreerde in 2004.

De prentenboeken van Annemarie van Haeringen, zowel deze die ze zelf schrijft als deze die ze illustreert bij tekst van andere auteurs, vallen op door een heel kenmerkende eigen stijl. Grote prenten met sobere en speelse tekeningen, rustige en doordachte kleurvlakken vol beweging, heldere en duidelijke beelden. Haar techniek is divers: ze maakt vooral gebruik van aquarel, maar ook van ecoline of kleurstiften, ze hanteert zowel

inkt als potlood, aangepast aan het onderwerp. Voor *De parkiet, de zeemeermin en de slak* (2015) gebruikte ze dezelfde kleuren Linel gouache die Matisse gebruikte. Van Haeringen kreeg in 2000 het Gouden Penseel voor *De prinses met de lange haren*. Diezelfde prijs had ze ook in 1999 gekregen voor haar illustraties in Malmok. In 2003 ontving ze voor *Het begin van de zee* de Zilveren Griffel.

Bron: Villa Verbeelding

Ed Franck (°1941, Beringen)

Ed Franck groeit op in een groot gezin met twaalf kinderen. Van boeken is in zijn jeugd geen sprake. Zijn ouders lazen niets, behalve de krant. Van voorlezen was geen sprake. Naar de bibliotheek werd niet gegaan. Toch is Ed Franck als kind een boekenwurm. Zijn liefde voor taal en boeken stuurt hem naar de lerarenopleiding Engels en Nederlands. Hij geeft al jarenlang les in het college van Hasselt, voor hij in 1985 debuteert als jeugdauteur.

Na zijn debuut beperkt hij zich allerminst tot één bepaald genre. Integendeel: hij pakt bewust verschillende genres aan om clichés te vermijden en grenzen te verkennen. Hij schrijft poëzie, prentenboeken, kinderboeken, dagboeken, adolescentenromans, detectives, non-fictie, ... Hij maakt naam als vertaler en bewerker van klassiekers – onder meer Shakespeare, Boccaccio's *Decamerone* en de verhalen van Edgar Allan Poe. Daarmee wil hij de wereldliteratuur toegankelijk maken voor lezers van vandaag. Ed Franck vertaalt ook jeugdboeken uit het Engels. Hij maakt naam als pleitbezorger voor jeugdliteratuur, recenseert jeugdliteratuur in *De Standaard* en begeleidt lange tijd jonge auteurs bij uitgeverijen.

Niet alleen in genres, ook in doelgroepen is het oeuvre van Ed Franck verscheiden. Hij schrijft voor kleuters, kinderen, jongeren en volwassenen. Hij maakt er een punt van om zijn (jonge) lezers niet te betuttelen. Een constante in zijn oeuvre is de zorg die hij besteedt aan compositie en taal. De boeken van Ed Franck kenmerken zich – hoe verscheiden ook – door een psychologische diepgang.

Ed Franck kreeg al heel wat bekroningen voor zijn boeken. In 1992 en 2001 won hij de belangrijkste prijs voor jeugdliteratuur in Vlaanderen: de Cultuurprijs van de Vlaamse Gemeenschap voor Jeugdliteratuur. Maar daarnaast kreeg hij ook nog verschillende keren de Prijs van de Vlaamse Kinderjury, een aantal Boekenwelpen en in 2003 een Boekenleeuw.

Bron: <http://jeugdliteratuur.org>

Martijn van der Linden (°1979, Oostburg, Nederland)

Al tijdens zijn studie Illustratie aan de kunstacademie van Rotterdam maakte Martijn van der Linden illustraties voor *Het prinsenkind*. Omdat hij graag dieren verzint en zijn fantasie de vrije loop laat, ontstaan er al snel samenwerkingsverbanden met auteurs zoals Kaat Vrancken, Edward van de Vendel, Paul van Loon, Annie M.G.Schmidt én met zijn echtgenote, schrijfster Maranke Rinck. Samen met Rinck creëert hij bijvoorbeeld een serie speelprentenboeken rond bekende spelletjes: *Memorykonijn*, *Tangramkat* en *Knikkeruil*. Met auteur Edward van de Vendel won hij in 2016 samen met de Woutertje Pieterse Prijs voor *Stem op de okapi*. Ook het boek *Tangramkat* viel in de prijzen: Een Gouden Penseel en een Zilveren Griffel.

Bron: Villa Verbeelding

Geertje Aalders (°1983, Doetinchem, Nederland)

Als kind plukte Geertje Aalders graag uilenballen uit elkaar, op zoek naar muizenbotjes, en was ze altijd druk met knutselen en tekenen. Het mesje dat ze gebruikte voor dit boek kreeg Geertje van haar oma toen ze zeven was. Nu is Geertje illustrator. En niet zomaar een: ze is een knipkunstenaar. Alle beelden in dit boek heeft ze gemaakt met dat mesje, een schaar en heel veel gekleurd papier. Ze schildert en tekent ook heel precies, maar de meeste tijd besteedt ze aan knippen. Haar atelier ligt vol snippers en stapels papier. Geertje struint ook graag door de natuur. Ze verzamelt er dode torretjes en platgereden kikkers, en maakt foto's van gekke planten en kromme oude bomen. Zo doet ze inspiratie op om met al haar aandacht mooie kunst te maken. Geertje is één van de autoriteiten op het gebied van de moderne knipkunst in Nederland.

Bron: *Arabische sprookjes*, Rodaan Al Galidi en Geertje Aalders (2017)

Bron: www.geertjeaalders.nl

Rodaan Al Galidi (°Irak, woont nu in Nederland)

Rodaan Al Galidi is geboren in het zuiden van Irak. Op welke datum en in welk jaar weet hij niet precies: waar hij vandaan komt, worden verjaardagen niet gevierd. Als kind wilde hij heel graag viool leren spelen. Hij kreeg een viool van zijn vader, maar er was niemand die hem kon leren spelen. Dat vond hij erg jammer, maar al snel ontdekte hij dat hij muziek kan maken met woorden. In 1998 kwam Rodaan naar Nederland. Hij heeft negen jaar in een asielzoekerscentrum gewoond. Toen kon hij niet werken, maar wél schrijven – en gelukkig is hij dat sindsdien blijven doen. In 2000 verscheen zijn eerste Nederlandstalige gedichtenbundel, waarna nog veel meer bekroonde bundels en romans volgden. In *Hoe ik talent voor het leven kreeg* beschrijft hij hoe het is om negen jaar te 'wachten' in een asielzoekerscentrum. *Arabische sprookjes* is zijn eerste voorleesboek voor kinderen (en stiekem ook voor volwassenen).

Bron: *Arabische sprookjes*, Rodaan Al Galidi en Geertje Aalders (2017)

Thé Tjong Khing (°1933, Purworedjo, Indonesië)

Thé Tjong-Khing is een van de meest gelauwerde illustratoren van de Lage Landen. In 2008 hield Villa Verbeelding als eerste in België een tentoonstelling over zijn werk, met illustraties voor bundels van sprookjes en mythes en voor de boeken van Vos en Haas. Thé Tjong-Khing groeide op in Indonesië in een grote Chinese familie. Zijn vader baatte een bioscoop uit. Khing tekende filmsterren en bedacht zijn eigen films. De film heeft zijn latere tekenstijl zeker beïnvloed. Na zijn kunststudies in Indonesië kwam Khing in 1956 naar Nederland om er verder te studeren aan de Kuntnijverheidsschool. Hij werkte eerst als striptekenaar in de studio van Maarten Toonder. Al snel stapte hij over op het illustreren van kinderboeken. Door de jaren heen illustreerde Khing werk van de grootste Nederlandse auteurs. In Vlaanderen is hij vooral bekend door zijn tekeningen van Vos en Haas in de boeken van Sylvia Vanden Heede en door zijn veelgeprezen woordeloze prentenboeken: *Waar is de taart?*, *Picknick met taart*, *Verjaardag met taart*, *Kunst met taart*.

Khing won drie Gouden Penselen, een Zilveren Penseel en de Wouterse Pieterse Prijs voor *Waar is de taart?* Het boek *Koek koek Vos en Haas* werd bekroond met de Gouden Uil Prijs van de Jonge Lezer. In 2010 kreeg Khing de Max Velthuijs-prijs voor zijn volledige oeuvre. Khing tekent graag mensen. Om die te kunnen tekenen, gebruikt hij drie spiegels

en is hij zijn eigen model. Liefst tekent hij geheimzinnige illustraties en graag accentueert hij tegenstellingen of het onlogische in een verhaal. Hoewel humor niet het uitgangspunt is, zijn zijn tekeningen vaak grappig. Voor *De sprookjesverteller* maakte hij niet alleen de illustraties, maar schreef hij ook de tekst. Hij vond de tekst van de meeste sprookjesboeken te moeilijk voor zijn jonge kleinkinderen. Daarom herschreef hij gekende sprookjes zodat ook kleuters ervan kunnen genieten. In 2018 verscheen in de reeks *De sprookjesverteller* de bundel *Sprookjes van overal* die ook het sprookje van Sindbad bevat.

Bron: Villa Verbeelding

Quentin Gréban (°1977, Brussel)

Brusselaar Quentin Gréban studeerde voor illustrator aan het Sint-Lukasinstituut te Brussel en kreeg dankzij zijn opleiding een sterke interesse in boekillustraties voor kinderen. Hij werd beïnvloed door werk van Lisbeth Zwerger, Edmond Dulac, Rébecca Dautremer en de kunst van Edouard Manet.

Gréban werkt in een heel herkenbare en heldere stijl in zachte waterverfkleuren en met expressieve figuurtjes, met een voorkeur voor aaibare beestjes. Hij illustreerde en schreef sinds 1999 meer dan 50 kinderboeken in verschillende talen, waaronder naast guitige beestenboekjes en zijn versies van bekende verhalen als het *Jungle Book*, *Peter Pan*, *Sinbad*, *De kleine zeemeermin*, *Sneeuwwitje* en *Pinocchio* ook zijn eigen interpretatie van het sprookje *De Chinese nachtegaal*.

Bron: Villa Verbeelding en <https://www.quentingreban.be/>